

munitetet, som havde Raad dertil, dække Universitetets Underbalance. Man har her i Thinget ment, at det var urigtigt, at man derigjennem bandt Midler, som fundatsmæssigt vare bestemte til anden Brug, paa uberettiget Maade. Jeg har ikke Noget imod, at denne Anskuelse forsaavidt har gjort sig gjældende, som man ikke længere paalægger Kommunitetet at dække Universitetets Underbalance; men hvad jeg har imod, er, at man ikke har villet vise Retfærdighed ligeoverfor Universitetet ved Dpgjørelsen; thi Kommunitetet skylder Universitetet et vist aarlig Tilskud. En saadan Dpgjørelse er det, vi have fordrøt; men det har man ikke villet været med til. Og endvidere maa jeg sige: Man har heller ikke været billig og retfærdig ligeoverfor Universitetet ved Afgjørelsen af, hvem der skulde betale Udgifterne ved den botaniske Haves Anlæg; thi man var dengang fra Administrationens Side og med Rigsdagens Billigelse gaaet ind paa at anlægge en meget stor og dyr botanisk Have under Forudsætning af — og det var ogsaa sket med dette Things Billigelse —, at Udgiften til denne Haves Anlæg skulde bæres af Kommunitetet. Man har anvendt en meget betydelig Sum paa denne botaniske Have, en Sum, som, blot set fra Universitetets Side, der ikke havde været nogen Grund til at anvende. Skulde der blot være anlagt en botanisk Have, som kunde tilfredsstille den botaniske Videnskabs Docering ved Universitetet, saa havde den ikke behøvet at være nær saa stor og dyr. Det er ganske sikkert en Urimelighed, at en saa stor Del af Universitetets aarlige Udgift skal gaa til den botaniske Have. (Berg: Det skulde man have sagt i Tide). Da det blev besluttet at anlægge Haven, var det Meningen, at Universitetet ikke skulde bære Udgifterne derved. Man burde have holdt sig hertil og ladet Kommunitetet bære den første Udgift, saaledes som man dengang var bleven enig om; og dernæst burde Statskassen bære en væsentlig Del af den aarlige Udgift for Fremtiden. Det har man ikke villet, og man har derfor ikke været retfærdig ved den Dpgjørelse mellem Kommunitetet og Universitetet, som man her havde sat igjennem, og jeg kan ikke Andet — end hvad jeg ofte før har gjort — beklage, at saanel tidligere Regjeringer som den nuværende Regjering ikke paa dette Punkt have vist større Energi til at føre igjennem, hvad de dog have anerkendt for rigtig; men det er ganske sikkert, at det er især ved tidligere Regjeringers Feil, at det er kommet saavidt, som det er. Ungaandte et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører berørte, nemlig Udgifter til Universitetets 400-aarige Jubelfest, kan jeg til en vis Grad ogsaa være af den Mening, at det maatte have været heldigere, at man var bleven ved den første Plan at holde en større international Fest; men paa den anden Side kan jeg dog ikke være blind for de Følger, som have bevæget Universitetet

til at gaae en anden Vej, og da det har indskrænket sig til alene at holde en ren akademisk Fest, en blot dansk Fest, saa synes jeg ikke, vi have videre at klage over i saa Henseende. Jeg kommer nu til Tilskudet til Folkehøjskoler og til de fattige Elever ved Folkehøjskolerne. Mindretallet har stillet et Forslag under Nr. 81, som jeg herved tager tilbage, idet vi i Stedet derfor have stillet Forslag paa Blad 76 under Nr. 1 og 2.

Formanden (Rrabbe): Forslag under Nr. 81 af Udvalgets Mindretal er taget tilbage. Jeg maa spørge, om Nogen optager det? (Op-hold). Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Seventius: Mindretallets Stilling lige overfor Folkehøjskolerne er den, at vi ligesom den ærede Ordfører meget gjerne ville være med til at bevilge et større Beløb saavel direkte til Folkehøjskoler som til fattige Elever. Svad det sidste Spørgsmaal angaar, da anerkjende vi, at de Portioner, som nu for Tiden uddeles af Skoleraadene, ere for smaa, og derfor have vi foreslaaet at forhøje Tilskudet fra 66,000 Kr. til 80,000 Kr. Jeg tror, at man derigjennem vil faae en saadan Forhøielse, at Portionerne maa siges, saaledes som Forholdene nu ere, indtil videre at være tilstrækkelige. Derimod have vi ikke fundet, at der, i alt Fald for Drebliffet, var Grund til at gaa videre og følge Flertallet i dets Forslag eller, som den ærede Ordfører udtrykte sig, at bevilge flere Portioner. Vi have ikke troet og tro ikke, at der er Trang dertil, og have derfor indskrænket os til, hvad vi mene, der er Trang til. Det andet Forslag skal jeg omtale lidt nærmere, det lægge vi mere Vægt paa. Vi se vel, at, naar man i det Hele taget vil understøtte Folkehøjskolerne, saa er 28,000 Kr. ikke nogen videre stor Sum, der kan være rimelig Grund til at forhøje den. Nu tro vi ganske vist, at der i denne Sag bør gaas lidt langsommere tilværks, end det ærede Flertal har ment. Vi have derfor foreslaaet kun at forhøje denne Sum til 40,000 Kr., men det Væsentligste for os er dog det, at vi samtidig med, at vi erkjende, at disse Folkehøjskoler bør have Understøttelse fra Staten, og det saaledes, at de kunne gjøre virkelig Nytte, fordre, for at vi kunne være med dertil, at der stilles et Beløb til Ministerens Raadighed, for at han kan udvøse det aldeles nødvendige Tilsyn med disse Skoler. Vil man ikke det, kunne vi for vort Vedkommende ikke være med til at stemme for at forhøje Tilskudet til Folkehøjskolerne. Det glædede mig at høre den ærede Ordførers Udtalelse om Mindretallets Forslag under Nr. 87 til Forslag under Nr. 86. Det er mig fuldt vel bekendt, at man i Byen Fredericia har meget høje personlige